The logo features a stylized blue drop with a gradient from dark blue to light blue, surrounded by thin, overlapping circular lines. The text "BLUE DROP 2018" is positioned to the right of the drop.

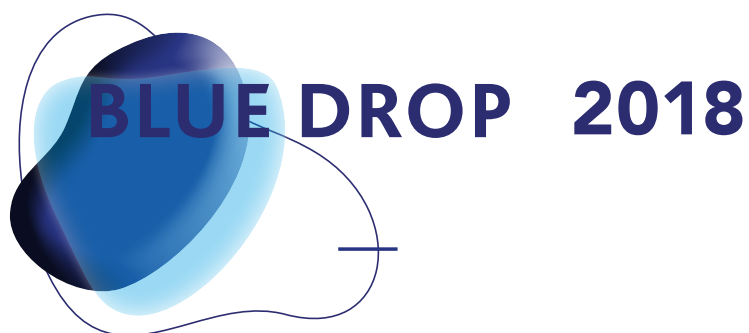
BLUE DROP 2018

E-KATALOG KONKURSOWY

Akademia Sztuk Pięknych
im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi

MIĘDZYNARODOWY KONKURS

Międzynarodowy konkurs adresowany dla studentów i pedagogów uczelni projektowych i artystycznych. Konkurs odbywał się w ramach wydarzenia ECO MAKE 2018 organizowanego przez Akademię Sztuk Pięknych im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi.

Hasło główne konkursu: CZŁOWIEK ODPOWIEDZIALNY.

Uczestnicy realizowali projekty wykonane z materiałów odpadowych pozyskanych z lokalnych przedsiębiorstw.

Laureat otrzymał nagrodę główną w wysokości **30 000 zł.**

JURY Konkursu BLUE DROP 2018

- Andrzej Pągowski – artysta grafik, autor plakatów, absolwent Państwowej Wyższej Szkoły Sztuk Plastycznych w Poznaniu
- prof. Mariusz Włodarczyk – Prorektor ds. Nauki, Rozwoju i Pozyskiwania Funduszy Akademii Sztuk Pięknych im. Władysława Strzemińskiego w Łodzi, profesor, projektant
- prof. Wojciech Wybieralski – profesor, były Dziekan Wydziału Wzornictwa Przemysłowego ASP w Warszawie, projektant wzornictwa
- prof. Marek Średniawa – profesor nadzwyczajny ASP w Gdańsku, projektant wzornictwa
- Ewa Gołębiowska – dyrektor Zamku Cieszyn

Konkurs BLUE DROP 2018 składał się z dwóch etapów:

ETAP I

Zgłaszanie dokumentacji fotograficznej i opisu projektów.
Do tego etapu zgłoszonych zostało około 90 prac.

ETAP II

Spośród zgłoszonych prac jury wybrało 20 najlepszych projektów, które zostały zaprezentowane na wystawie finałowej odbywającej się w Galerii HOL (Centrum Nauki i Sztuki ASP w Łodzi) w dniach 19 listopada – 5 grudnia 2018 r.

W dniu 30 listopada 2018 r. spośród prac zaprezentowanych na wystawie finałowej Jury dokonało wyboru zwycięskiego projektu.
Podczas uroczystej gali podsumowującej wydarzenie ECO MAKE 2018, 30 listopada 2018 r. zostało ogłoszone nazwisko laureata konkursu BLUE DROP 2018, który otrzymał nagrodę w wysokości 30 000 zł.

Zwyciężył projekt Mateusza Mioduszewskiego pt. Ashka.

ASHKA

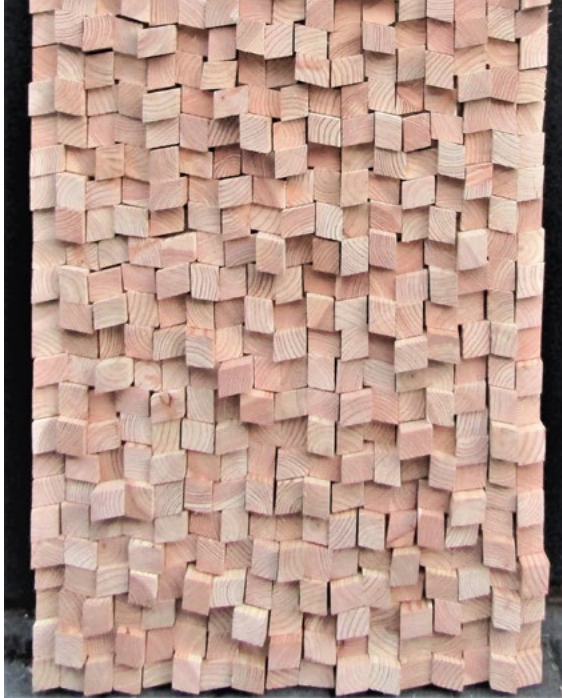
Mateusz Mioduszewski

Dyplom licencjacki studenta Akademii Sztuk Pięknych w Katowicach. Ashka to projekt z pogranicza materiałoznawstwa i wzornictwa. Problem w zagospodarowaniu odpadu, jakim jest popiół, stał się inspiracją stworzenia nowego materiału. Głównym celem projektu było najefektywniejsze wykorzystanie popiołów również z uwagi na potencjalną doniosłość ekologiczną oraz ekonomiczną tego odpadu. Autor przeprowadził wnikliwą analizę rynku energetyki zawodowej, która pokazała ogromną skalę problemu. Praca badawcza dotyczyła wielu prób obejmujących zmienne takie jak ilości procentowe odpadu wraz ze spoiwem w postaci różnego rodzaju gliniek oraz zmiennych parametrów spiekania materiału. Liczne próby doprowadziły do stworzenia tworzywa zawierającego 70% odpadu. Współpraca z Wydziałem Inżynierii Materiałowej i Metalurgii Politechniki Śląskiej doprowadziła do zbadania fizycznych parametrów materiału. Pomysłodawca projektu pokazuje etapy dojścia do stworzenia ostatecznego tworzywa, poprzez wyeksponowanie licznych prób materiałów różniących się względem siebie estetycznie oraz fizycznie. Powstałe tworzywo jest barwione oraz kształtowane naturalnie poprzez zróżnicowane połączenie gliniek i popiołów. Docelowy materiał został wykorzystany w formie płytek lecz jego zastosowań może być o wiele więcej.

I MIEJSCE

MIĘDZYNARODOWY
KONKURS

PANELE AKUSTYCZNE

Agnieszka Kowalczyk

Mam przyjemność zaprezentować panele akustyczne wykonane z odpadu produkcyjnego pozyskanego ze Stalarni Folwarcznej w Sowiej Woli Folwarcznej mieszczącej się w Kampinoskim Parku Narodowym, w której pracuje mój mąż. Odpad w postaci odciętych elementów barierki drewnianej z modrzewia europejskiego był przeznaczony do spalania. Odcięte kawałki w przekroju mają podobny kształt, lecz są różnej wysokości. Po przyklejeniu kawałków do płyty OSB powstała nierówna powierzchnia, która powinna doskonale wygłuszać pomieszczenie, a dodatkowo pięknie wyglądać. Docelowo panele mają zawisnąć pod sufitem nad schodami w naszym domu.

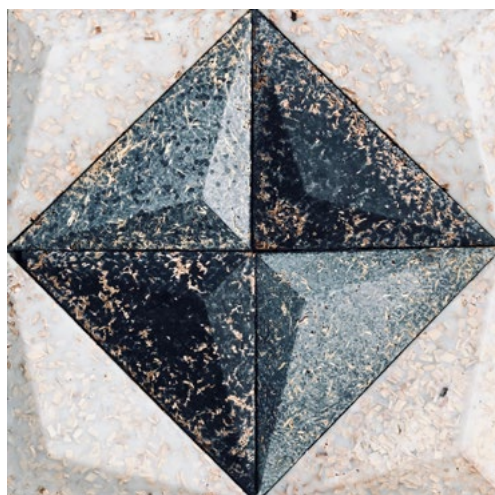
Naturalne drewno to ekskluzywny i drogi materiał. Projekt paneli akustycznych to moja propozycja na oszczędzanie drogich materiałów, które tak trudno pozyskać. Ścinamy mnóstwo drzew dla zaspokojenia naszych potrzeb. Wiele z nich bezmyślnie spalamy. Zanim to zrobimy, czy nie można z tego jeszcze skorzystać. Mądrze wykorzystujemy każde ścięte drzewo, na następne trzeba poczekać długie lata.

Dane firmy: Stalarnia Folwarczna, Sowie Wola Folwarczna, www.stalarniafolwarczna.pl

Wymiary i waga: Dwa panele każdy o wymiarach 60x130x10 cm i wadze 10 kg

MIĘDZYNARODOWY
KONKURS

BUJAK / PANELE

Agnieszka Renes

Stołek dla dzieci Bujak został zaprojektowany z myślą o środowisku oraz wspieraniu rozwoju dziecka w wieku 3-8 lat, z zakresu motoryki dużej. Siedzisko w kształcie łąpiny zostało wykonane metodą termoformowania z odpadów drzewnych, pochodzących z warsztatów stolarskich oraz oczyszczonego plastiku w formie granulatu, pochodzącego z recyklingu (polipropylen). Jesionowe nóżki są montowane do siedziska na magnesy, dzięki czemu, po ich wyciągnięciu, siedzisko pełni funkcję Bujaka sensorycznego do ćwiczeń równoważnych. Produkt nie posiada elementów klejonych. Wszystkie części można rozkręcić i wykorzystać ponownie, zgodnie z ideą circular products.

Panele PPD30 powstały z materiałów z odzysku: plastikowego granulatu z recyklingu (polipropylen) lub re-plastiku łączonego z odpadem drzewnym pochodzącym z warsztatów stolarskich. Wykonane techniką termoformowania, która umożliwia uzyskanie dowolnych kształtów, walerów kolorystycznych, faktur. Przeznaczone do różnych rodzajów pomieszczeń, zarówno mieszkalnych, usługowych, jak i użyteczności publicznej. Projekt eksperymentalny prowadzony w duchu nowego rzemiosła, rozumianego jako przełożenie technologii wielkoprzemysłowej i współczesnych materiałów (plastik lub kompozyt: drewno+plastik) na grunt małej manufaktury, gdzie w krótkich seriach powstają spersonalizowane produkty użytkowe. Samodzielnie wykonane formy, technikami odlewu, gięcia, spawania umożliwiają uzyskanie wielości kształtów i form. Projekt zakłada zrównoważoną produkcję polegającą na względnym braku odpadu, temperaturze formowania poniżej 200 stopni oraz możliwości ponownego przetwarzania, zgodnie z ideą circular products.

MIĘDZYKONKURSY
KONKURS

PRXER

Alicja Tkaczyk

Przypadkowy zlepek liter tworzący tytuł mini kolekcji „PRXER” jest nawiązaniem do spontanicznego sposobu tworzenia zestawu ubiorów. Oversizowe swetry wykonane są z dzianinowych elementów będących odpadami w wytwarzaniu odzieży dzianej z położonego w pobliżu Łodzi przedsiębiorstwa produkcyjnego. Pomimo dążenia w przemyśle włókienniczym do zredukowania odpadów i stosowania zaawansowanych technologicznie maszyn, nadal powstaje wiele wybrakowanych resztek. Niewykorzystane pozostałości mogą być zaadaptowane do stworzenia awangardowych propozycji ubiorów. Spośród wielu różnorodnych elementów dzianin o zróżnicowanej kolorystyce, różnych splotach wykonanych z odmiennych rodzajów przędz wybrane zostały te, które komponują się w pewną wizualną całość i pomimo pierwotnej przypadkowości mogą posłużyć do wykreowania z nich nowych autorskich realizacji. Motywem spajającym prezentowany zestaw odzieży PRXER jest idea patchworkowego łączenia elementów składowych uzyskanych w drodze recyklingu. Ubiory mogą stanowić ciekawą propozycję dla odważnych, świadomych i zaangażowanych w tematy ochrony środowiska i ekologii młodych ludzi, którzy nie pozostają obojętni na problemy związane z redukcją odpadów z przedsiębiorstw znajdujących się w ich najbliższym otoczeniu.

MIĘDZYNARODOWY
KONKURS

BUJNA

Anna Gwardyś-Skuza

Projekt wielofunkcyjnej formy do aranżacji małych przestrzeni – bujna. Główny założeniem była próba stworzenia uniwersalnej, prostej formy stanowiącej podstawę multifunkcyjnego produktu. Produkt jest: - huśtawką, -równoważnią, -bujakiem, -lampą, -garażem i bramką, -zjeżdżalnią. Nazwa „bujna” to zestawienie słów bujać i inna – niepowtarzalna. Zbudowany jest w zależności od wielkości materiałów odpadowych z kilku do kilkunastu desek (lipowych, sosnowych itd). Sposobem łączenia jest klejenie poszczególnych warstw. Następnie wycięcie prostej formy przypinającej łożkę. Produkt powstał z odpadów pozyskanych z lokalnych tartaków m.in. z województwa świętokrzyskiego. Wymiary siedziska to około 60 cm długości na 30 wysokości i 30 szerokości. Forma, wyposażona jest w sznur jutowy, przeznaczony zarówno do huśtawki, jak i dołączonego worka na produkt. Opakowanie umożliwia nam zabranie ze sobą produktu do parku, lasu, na działkę. Produkt żyje – zmienia funkcję. Rośnie z dzieckiem, przeznaczony także dla dorosłych.

MIĘDZYNARODOWY
KONKURS

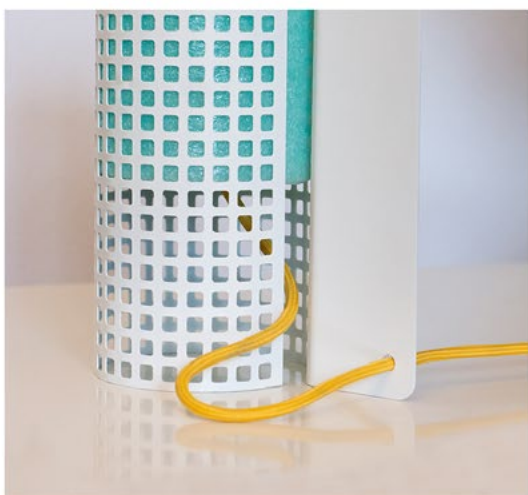
Z'WIESZAK

Anna Gwardyś-Skuza

Projekt przedstawia wielofunkcyjny ekspozytor jakim jest wieszak. Jest to przede wszystkim produkt ekologiczny, wykonany z pozyskanej z lokalnych przedsiębiorstw tektury typu mikrofala dwustronnie szara. Wieszak ma w ciekawy sposób uatrakcyjnić satynowo bawełniane chusteczki dla dzieci. Z'wieszak charakteryzuje się ciekawą formą – jest to obiekt, który zmienia się poprzez interakcję w zwierzątko, którego ogon służy do zawieszenia, a po zdjęciu produktu staje się zabawką – origami z tektury do złożenia wraz z rodzicem. Produkt pomoże nawiązać kontakt z dzieckiem i staje się motywacją do wspólnej, pełnej tajemnic przygody, nauki przeobrażenia wieszaka w zabawkę. Opakowanie posiada instrukcję, a osoba dorosła w sposób intuicyjny potrafi je złożyć w produkt 3d. Po zakończonej zabawie możemy użyć głowy zwierzaka jako maski dla dziecka i przekładając gumkę od metki w otwory, stworzyć fantastyczne przedstawienie, którego głównym bohaterem stają się dziecko w masce, naśladujące zwierzę. Dodatkowym atutem jest użycie szarej tektury, którą dziecko może w dowolny sposób ozdobić. Głównym założeniem było stworzenie interesującego produktu z tektury falistej, któremu będziemy mogli nadać drugie i trzecie życie. W ten sposób cykl życia opakowania wydłuża się o kolejne godziny, jednocześnie dostarczając ciekawych wrażeń dla dziecka i rodzica. Projekt ma rozwijać w dziecku wyobraźnię przestrzenną, uczyć kreatywności i zaprzyjaźnić z ekologicznym materiałem jednobarwnym.

MIĘDZYKONKURSOWY
KONKURS

UMLa lamps

Agnieszka Cieszanowska i Anna Jurgielewicz

Upcycled Metal Lamps to seria lamp wykonanych z odpadów metalowych: blach aluminiowych i stalowych po cięciu CNC oraz tych przeznaczonych na złom. Aluminium oraz żelazo i węgiel, z których produkowana jest stal są nieodnawialnymi złożami naturalnymi. W samym procesie produkcyjnym zużywana jest ogromna ilość energii oraz wody. Jest to bardzo uciążliwe dla środowiska, ponieważ w jego wyniku dochodzi do skażenia wody, powietrza i gleby. Aby włączyć się w cykl żywotności produktu, postanowiliśmy ingerować w cykl życia materiału i wykorzystać go przed powtórny przetopieniem lub wysłaniem na śmietnik. Odpady blaszane zostały zebrane z lokalnego warszawskiego przedsiębiorstwa ARBO, zajmującego się obróbką metalu w technologii CNC. Zostały wyszlifowane, a następnie uformowane za pomocą walcarki do metalu w klasyczną i funkcjonalną cylindryczną bryłę. Konstrukcja została złączona nitami skręcanyymi i pomalowana na kolor biały. Sposób produkcji jest opracowany pod kątem przemysłowym – blachy można czyścić szlifierką lub piaskować, następnie ciąć na maszynach mechanicznych lub sterowanych komputerowo i malować proszkowo w dużych seriach. Montaż polega na włożeniu elementów elektrycznych i przykręceniu pięciu nitów (tylko w przypadku lampy wiszącej). W skład kompletu wchodzi: lampa stołowa i ścienna. Lampy świetnie sprawdzają się w nowoczesnych wnętrzach, zarówno w roli nastrojowego, subtelnego źródła światła, jak i głównego akcentu wzorniczego. Piankowy abażur zmniejsza przepuszczalność światła, dodając lampie lekkości i kontrastując z solidną bryłą. Dostępna szeroka gama kolorystyczna przewodów, pozwala na spersonalizowanie lampy.

Poprzez nasz projekt chcieliśmy podkreślić, jak wiele korzyści płynie z wtórnego wykorzystania metalowych odpadów. Oszczędzając naturalne zasoby surowców, wpływamy na spadek emisji gazów cieplarnianych emitowanych do atmosfery, spadek zanieczyszczenia powietrza, oszczędność wody, zmniejszenie zanieczyszczenia gleby oraz spadek ilości odpadów kierowanych na składowisko. Wszystko to możemy osiągnąć wraz z przetwarzaniem odpadów, z których powstają nowe, odnawialne obiekty dla przestrzeni domowej. Wierzymy, że lampy UMLa przekonają ludzi do projektów z odnawialnych materiałów.

MIĘDZYKONKURSY
KONKURS

CANNABIS SATIVA

Ewa Nowak

Cannabis Sativa – eksperyment, to projekt badawczy eksplorujący potencjał konopii włóknistych. Podjęte przeze mnie eksperymenty materiałowe miały na celu nie tylko pokazanie różnorodności surowców otrzymywanych z konopi, ale także możliwości jakie daje ta roślina w temacie projektowania. Głównym założeniem było otrzymanie w pełni biodegradowalnego materiału bazującego na konopii. Próbki surowców roślinnych łączyłam z algami morskimi, krochmalem, klejem kostnym, naturalnym lateksem, żelatyną, a także testowałam formowanie przy pomocy pary wodnej. Podczas pracy wykonałam także próbki betonu konopnego – hempcretu, w celu znalezienia dla niego nowego zastosowania. Finalnie zdecydowałam się na własnoręcznie wykonywany bioplastik ze skrobi ziemniaczanej, który w połączeniu z włóknami konopi, tkaniną, włókniną czy liną daje interesujące możliwości aplikacji. Stworzone przeze mnie kompozyty wykorzystałam w projekcie stołka, stolika kawowego, ula oraz naczyń.

Konopie włókniste to niestety od lat zapomniane i demonizowane rośliny, pomimo że wachlarz ich pozytywnych właściwości jest naprawdę zdumiewający.

Stolik

Stolik kawowy na giętych stalowych nóżkach. Błat stanowi swego rodzaju „sklejka” z tkaniny konopnej i bioplastiku ze skrobi. Jest on sztywny, wytrzymały i w pełni biodegradowalny. Okrągły element blokujący blat służy do przenoszenia mebla. Skala przetwórstwa konopi włóknistych w Polsce jest tak znikoma, że do wykonania stolika użyłam wówczas (jak się okazało) ostatniego dostępnego kawałka surowej tkaniny w naszym kraju. Nie była ona nawet przeznaczona na sprzedaż.

Stolik ma 58 cm wysokości i 35 cm średnicy.

MIĘDZYNARODOWY
KONKURS

CANNABIS SATIVA

Ewa Nowak

Stołek

Stołek z siedziskiem z usztywnianej bioplastikiem włókniny konopnej. Tworzywo spełniło rolę kleju i nadało włókninie efekt „z laminowania”. Nogi wykonane z toczonego drewna bukowego. Mebel jest w pełni biodegradowalny. Włóknina konopna stosowana jest właściwie tylko do produkcji mat dezynfekcyjnych przydatnych w hodowli zwierząt.

Stołek ma 35 cm wysokości i 32 cm średnicy.

Naczynia

Naczynia wykonane z włókna konopnego i bioplastiku ze skrobi. Całe włókna konopne, w połączeniu z bioplastikiem, są dość trudne do ukształtowania. Ich formy są raczej przypadkowe i surowe. Cięte włókna mogą być formowane w bardziej precyzyjne kształty.

W ciemniejszych naczyniach użyłam barwnika naturalnego dla uzyskania innego koloru. Cały projekt jest rozważaniem na temat przyszłości alternatyw dla tworzyw pochodzenia petrochemicznego. Poszukiwania nowych, ekologicznych rozwiązań materiałowych to dla mnie niezwykła przygoda. Idea zrównoważonego rozwoju i cyrkularnej gospodarki jest mi bliska, dlatego zdecydowałam się eksplorować ten temat. Uważam, że największą inspirację można odnaleźć w naturze, dlatego zdecydowałam się na pracę z jedną z najbardziej niezwykłych istniejących roślin. Przetwarzać można nie tylko odpady ale także zapomniane lub nieodkryte dotąd dla projektowania surowce. Człowiek odpowiedzialny to człowiek mający na uwadze przyszłość planety i jej kolejnych mieszkańców.

Surowce z konopi pozyskałam od Zakładu Doświadczalnego Lenkon, oddziału Instytutu Włókien Naturalnych i Roślin Zielarskich w Poznaniu.

MIĘDZYNARODOWY
KONKURS

SONU

Krystyna Pawlak

SONU to ekologiczne panele akustyczne, wykonane z włókien drzewnych.

Jak powstają?

Drewno poddaje się procesowi rozwłókniania. Otrzymaną substancję namacza się, tworząc roztwór wodny, po czym powstałą pulpę prasuje się w prasie hydraulicznej usuwając nadmiar wilgoci. Technologia wytwarzania jest zbliżona do produkcji płyt pilśniowych, jednak przy produkcji można zmniejszyć ciśnienie z 18 mPha do zaledwie 1 mPha, dzięki czemu ogranicza się zużycie energii.

Płyta pilśniowa prasowana jest z dodatkiem żywicy, aby usztywnić materiał. Sonu nie potrzebują żadnych sztucznych dodatków – jest w 100% ekologiczny. Klasa A, czyli Pierwsza Klasa akustyczności tego typu materiału w gęstości zarówno 200kg/m³ jak i 400kg/m³ jest idealnym rozwiązaniem wyciszającym, zarówno do mieszkań jak i biur.

Jak wykończone?

Panele wykańczane są lnem już na etapie prasowania, co ogranicza ilość etapów produkcji do minimum. SONU nie tylko wygłuszają, ale są również esetyczne.

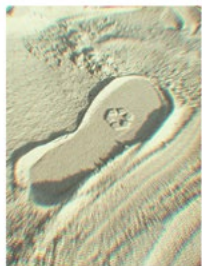
Projekt powstał dzięki współpracy Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie i Muzeum Warszawskiej Pragi,

Odpady pochodzą z małego przedsiębiorstwa: Stolarstwo. Filar i A. Grabinski. adres: ul.Stalowa 67 lok. 3

Opracowanie technologiczne i współpraca: Sławomir Monder i Marcin Zbieć (SGGW)

MIĘDZYNARODOWY
KONKURS

MADE FROM WASTE

Marta Latocha

Projekt MADE FROM WASTE został stworzony z myślą o ponownym użyciu tworzyw termoplastycznych, które są idealnym materiałem do produkcji kłapek. Posiadają duże właściwości wytrzymałościowe, plastyczne jak i są wodoodporne. Projekt przedstawia powtórne zastosowanie folii stretch, czyli polietylenu o niskiej gęstości tzw. LLDPE, który stosują hurtownie do zabezpieczania produktów na paletach podczas transportu. Cechuje go duża rozciągliwość, wytrzymałość oraz wysoka jakość. Przetopione tworzywo nadaje się do tworzenia włókien jak i produktów za pomocą metody formowania.

Kłapki charakteryzują się minimalistyczną podeszwą, która jest połączona paskiem wyprodukowanym w zależności od pozyskanego materiału z recyklingu. Podeszwa zawiera antypoślizgowe wycięcia oraz symbol recyklingu, który ma odbijać się jako ślad pozostawiony na piasku.

Projekt zwraca również uwagę na problemy z zakresu nadprodukcji opakowań. Aby zmniejszyć ilość jednorazowych reklamówek, toreb sklepowych oraz folii do zabezpieczania przesyłek pocztowych, zaprojektowano ekologiczne opakowanie wykonane z kartonu, które nadaje się do obu zastosowań. Prosta forma cylindra z okrągłą pokrywką i dwoma otworami na sznurek pozwala na stworzenie torby na zakupy, którą można nosić na dwa sposoby. Umieszczenie informacji o produkcie na pokrywce pozwala magazynierom na łatwy dostęp do danych, co zwiększa efektywność pracy. Nieszablona torba oraz przemyślany branding mają na celu wzbudzić zainteresowanie potencjalnych klientów ofertą sklepu MADE FROM WASTE.

Hasło "Człowiek odpowiedzialny" w projekcie realizowane jest na wielu płaszczyznach. Począwszy od użycia surowca z recyklingu, przez technologię pozwalającą na przetworzenie go na produkt, który ma konkretne zastosowanie. Zaprojektowano również uniwersalny, ochraniający i ekologiczny sposób pakowania produktu. Kończąc na kwestiach marketingowych, które skłaniają do przemyśleń nad tematyką recyklingu.

MIĘDZYKONKURSY
KONKURS

LAVA

Weronika Banaś

Z roku na rok nadprodukcja odpadów i nieodpowiedzialne zarządzanie zasobami naturalnymi przyczyniają się do nieodwracalnych zmian w ekosystemie. Podczas moich podróży coraz częściej zaczęłam dostrzegać jak szeroka jest skala tego problemu. W trakcie pobytu w Azji widziałam tony już nie potrzebnych przedmiotów czy opakowań, wykonanych z materiałów, które nie znikną z powierzchni ziemi przez najbliższe 500 lat. To doświadczenie sprawiło, że musiałam zmienić swoje myślenie o projektowaniu. Z moich obserwacji wynika, że na koniec życia produktu to nie jego funkcja jest wyrzucana, a materiał, z którego obiekt jest stworzony. Uważam, że poszukiwanie nowych ekologicznych materiałów i technologii wytwarzania jest słusznym kierunkiem w kontekście zarówno przyszłości projektowania jak i planety, na której żyjemy.

Materiał LAVA to wynikowa praca nad poszukiwaniem nowych alternatyw dla stosowanych obecnie tworzyw pochodnych od ropy naftowej. Jego bazę stanowi wcześniejszy research na temat tworzyw skrobiowo-lecytynowych. Podczas badań sprawdzałam jak zmieniają się właściwości materii przy uzupełnieniu formuły nowymi dodatkami. Podstawowym budulcem wielu materiałów jest celuloza. Wykorzystanie jej jako składnik materiału sprawiło, że zyskał on znacznie większą wytrzymałość. Dodatkowym odkryciem był fakt, że pektyna jako naturalny składnik żelujący poprawia elastyczność materiału.

Podczas badań testowałam różne rozwiązania, jednak zależało mi, żeby otrzymać jak najbardziej ekologiczną wersję materiału, dlatego postanowiłam wykorzystać odpad poprodukcyjny. Naturalną celulozę i pektynę zawierają owoce. W swoim projekcie pracowałam z odpadem (skórki i miąższ pomarańczy, cytryn i jabłek) firmy cateringowej z Warszawy, jednak tego typu odpad może zapewnić wiele firm z sektora spożywczego. Obecnie materiał nie jest jeszcze w pełni wodoodporny, ale dobrze zachowuje się w warunkach pokojowych. Materiał LAVA ze względu na pierwotną płynną formę może być także wykorzystywany do tworzenia przestrzennych form. Kolor uzyskany przy próbach to naturalne barwniki spożywcze.

Rezultatem dotychczasowej pracy są arkusze wytrzymałego, a jednocześnie biodegradowalnego materiału, który już w obecnej fazie nadaje się do wytwarzania eksperymentalnych produktów.

MIĘDZYKONKURSOWY
KONKURS

BLUE DROP 2018

WASTED

Weronika Cyrankiewicz

WASTED to projekt gry mobilnej podejmującej problem śmieci i zanieczyszczeń w dużych miastach. Zaprojektowana aplikacja jest zbiorem minigier o różnych mechanikach. Każda z gier z przymrużeniem oka podejmuje i zaznajamia użytkownika z poważnym problemem, jakim jest zanieczyszczenie odpadami. Akcja gry rozgrywa się w mieście, a przez świat przedstawiony prowadzi nas pięciu bohaterów – spersonifikowanych postaci zwierząt obecnych w miejskiej faunie. Projekt ma na celu uświadomienie młodych pokoleń na temat śmieci i na bardzo ważną dziś kwestię dbania o środowisko, w jakim żyjemy. Zaproponowane rozwiązanie to projekt kompleksowy z dużym potencjałem rozwoju. Gra, przy odpowiednim wsparciu i wprowadzeniu na rynek w ramach kampanii społecznej, ma szansę przyczynić się do szerzenia właściwej edukacji środowiskowej i popularyzacji ekologicznego, odpowiedzialnego trybu życia.

MIĘDZYKONKURSOWY
KONKURS

BURAKI – LAB

Sonia Jaśkiewicz

Buraki – LAB to eksperymentalny projekt mający na celu stworzenie materiału biodegradowalnego. Surowcem użytym do badań były liście buraka cukrowego, stanowiące największy odpad w polskim rolnictwie oraz wysłodek, produkt uboczny powstający po procesie wyśładzania buraków.

Pomysł narodził się, z przekonania, że projektowanie powinno przyczyniać się do zmniejszenia negatywnego wpływu, jaki mamy na nasze środowisko. Ponieważ głównym zamierzeniem było używanie jedynie naturalnych substancji, a tym samym całkowite zrezygnowanie z chemicznych dodatków, materiał łączono z innymi surowcami wtórnymi. Posługiwano się takimi metodami jak: prasowanie pod naciskiem, wylewanie na szalki Petriego, formowanie na sicie i przestrzenne oraz przepis na bioplastik.

Przetestowano szereg naturalnych dodatków, jak również ich mieszanin, zanim otrzymano najbardziej odpowiednie rozwiązania. Analizując konsystencję, fakturę powierzchni, elastyczność, trwałość oraz estetykę otrzymanych treści, poddano obróbce mechanicznej uzyskane wyroby.

Otrzymane materiały mogą posłużyć jako alternatywa dla tworzyw, które stanowią obciążenie dla środowiska z uwagi na swoją trwałość.

Projekt ten ma na celu podkreślenie faktu, jak wiele przedmiotów codziennego użytku jest wytwarzanych z materiałów trwałych, w sytuacji gdy mogłyby być wytwarzane z lokalnych, nietoksycznych i biodegradowalnych substancji. Jest to też próba pokazania potencjału surowca, teoretycznie pozbawionego właściwości użytkowych.

MIĘDZYNARODOWY
KONKURS

FREE RIDE

Magdalena Naja

Rozmiar longboardu: 80 cm x 23 cm x 12 cm

Odpady/materiały: drewniane skrzynie po owocach

Nazwa firmy: materiał pochodzi ze sklepu spożywczego „Maciek”

Longboarding to ekstremalny sport stworzony przez surferów na Hawajach, w celu naśladowania tych samych ruchów, które zrobiliby, gdyby surfowali na falach. Teraz ten sport jest szeroko rozpowszechniony a longboard najczęściej używany jako środek transportu.

Free-ride to projekt, który ma na celu promowanie transportu przyjaznego dla środowiska pośród osób, których nie stać na zakup nowego longboardu. Cena długiego, przetworzonego longboardu jest o 75% mniejsza, niż przy zakupie nowej marki lub longboardu „no name”.

Musisz po prostu pójść do najbliższego sklepu spożywczego, bądź innego miejsca handlu owocami i poprosić o skrzynki, które służyły do transportu. Sklepikarze zwykle wyrzucają je do śmieci. Potem po prostu stwórz swój longboard i zostań odpowiedzialnym człowiekiem.

MIĘDZYNARODOWY
KONKURS

TETRAWORK

Marta Giec

Tytułowy człowiek odpowiedzialny, w moim rozumieniu, to istota świadoma pogłębiającego się ekologicznego chaosu. Nie godzi się on na postępującą degradację środowiska, bezmyślność i lekkomyślność epoki przemysłowej, w której gloryfikowany jest produkt, a odpad – ignorowany. Człowiek taki, będący bezpośrednim obserwatorem skutków minioniej epoki, zauważa potrzebę naprawienia istniejącego i prężnie działającego łańcucha produkcji przez dodatkowe jego ogniwo – przetwarzanie odpadów.

To niemal niemożliwe, żeby nie zauważyć wciąż powiększającej się ilości generowanych śmieci. Człowiek odpowiedzialny wie, że przez używanie produktów wszelkiego rodzaju przyczynia się do powiększania "wielkiej góry śmieci". Firmy przykładają dużą wagę do tego, by dostarczać swoje produkty w jak najwyższej jakości, szczególnie w przemyśle spożywczym. Jednak opakowanie, tuż po zużyciu, staje się bezużytecznym odpadem, praktycznie niemożliwym do ponownego użycia, często też trudnym do przetworzenia.

I tu jest przestrzeń dla wyobraźni, kreatywnych pomysłów i tworzenia z użyciem niekonwencjonalnych materiałów. Wielka część naszych odpadów już posiada świetne właściwości, jak wytrzymałość, plastyczność i estetyka. Czemu by z nich nie skorzystać? Warto przecież zauważyć, że obecny eko-trend to nie tylko miłe dla oka grafiki i "naturalne" kolory ale przede wszystkim budowanie świadomości procesów i tworzenie nowych, lepszych nawyków u korzeni naszych codziennych zachowań.

Potrzebny bazowy surowiec zebrałam ze śmietników w moim miejscu pracy oraz z lokalnych kawiarni. Materiał zbudowałam przez łączenie ze sobą odpowiednio przetworzonych, pojedynczych kawałków przy pomocy estetycznych po obu stronach, płaskich szwów francuskich.

W zestawieniu przeciwnych warstw kryje się piękno tego projektu. Brązowa, papierowa strona znaczeniowo łączy się z ruchem ekologicznym i naturą, podczas gdy druga, srebrna, przynosi na myśl wizję przyszłości i marzenie o eksploracji kosmosu. Obie warstwy tworzą jakby wizualną esencję dzisiejszego świata.

Projekt w niektórych przypadkach zachowuje się jak zwykły papier – może być zgnieciony i darty, można też na nim rysować lub drukować. Dodatkowo jest jednak wodoodporny, zachowuje w sobie temperaturę i w unikalny sposób odbija światło. Przy pomocy dwustronnej, piankowej taśmy klejącej, zwiększyłam wytrzymałość materiału i zbliżyłam jego właściwości niemal do poziomu sztucznej skóry.

MIĘDZYKONKURSOWY
KONKURS

IDEA:
To create a sustainable product/activity which increases awareness about food waste and encourages people to a "non waste" lifestyle.

REALIZATION:
Produce many of the settle bags for foodsharing "warriors" to increase the amount of food they collect by dumpster diving or shop donations. Organize the workshops where people will see the bags and teach them about food waste, an upcycling method of design, sustainable lifestyle.

TARGET GROUP:
Everyone

100% UPCYCLING

RECOVERY/SELECTION/
COLLECTION

REDESIGN/
MODIFICATION

NEW VALUE

1st prototype (500)

50x40x25

used truck tarpauline
used polypropylene boards
used car straps
used nails
thread

2nd prototype (1000)

60x40x40

used truck tarpauline
used polypropylene boards
used car straps
used leather stripes
used metal pipes
used nails
thread

KUFRY DO FOODSHERINGU

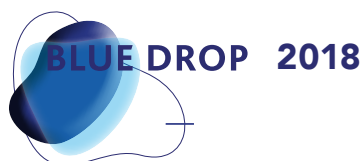
Ignacy Radtke

W moim projekcie skupiłem się na zrównoważonym rozwoju. Od samego początku chodziło nie tylko o sam produkt, ponieważ najważniejszy był dla mnie cały proces angażowania ludzi w tworzenie i uczenie ich odpowiedzialności za środowisko i tego co znaczy żyć w równowadze. Projekt, który zrobiłem, jest efektem współpracy z organizacją non-profit „Food Sharing” z siedzibą w Kopenhadze. Pomysł zrobienia kufrów na rowery wyłonił się bezpośrednio z ich potrzeb. Celem Food Sharing jest zmniejszenie marnotrawstwa żywności poprzez zbieranie z kosza tego, co nie nadaje się do sprzedaży w supermarkecie, i rozdawanie go ludziom raz w tygodniu. Fakt, że jest to organizacja non-profit, oznacza, że nie mają wystarczających funduszy, aby zapewnić transport dla tak dużej ilości żywności. Zdałem sobie sprawę, że istnieje potrzeba ulepszenia transportu żywności z supermarketu do miejsca cotygodniowego wydarzenia. Proces projektowania prototypu rozpocząłem od znalezienia odpowiednich materiałów, zapewniających odporność na wodę, odpowiednią jakość i wytrzymałość. Innym niezbędnym wymogiem było to, że materiały muszą być odpadowe – chciałem jednocześnie przyczynić się do zmniejszenia liczby „śmieci”. Następnym krokiem było znalezienie źródła wszelkiego rodzaju potrzebnych materiałów. Znalazłem inną organizację non-profit o nazwie „Materiale Centralen”, która zbiera wszystkie rodzaje materiałów od lokalnych producentów i firm w Kopenhadze. Zgromadziłem w wszystkie produkty potrzebne do stworzenia prototypu, a następnie produktu końcowego.

Po wszystkich etapach projektowania zorganizowałem wydarzenie, podczas którego ludzie mogli nauczyć się szyc przy użyciu ekologicznych materiałów i mówić o odpowiedzialności za środowisko. Warsztaty koncentrowały się na tym, jak wdrożyć zasady zrównoważonej gospodarki odpadami w swoim codziennym życiu.

Odpowiedzialnym człowiekiem jest ten, kto wierzy, że projektowanie to nie tylko materiał, którego używasz, ale styl życia. W tym przypadku nie chodzi tylko o produkt, chodzi o cały proces i informację, którą niesiesz w świat..

MIĘDZYNARODOWY
KONKURS

LUKSUS DLA MAS

Michalina Wachowicz

Dwie różne, gradientowo zafarbowane sukienki, uszyte łącznie z ponad 50 używanych koszulek T-shirt. Projekt dotyka tematu masowości w modzie i produkcji. Podstawowa forma ubioru zmienia się, nie tracąc swojego charakteru.

Kamizelka

Kamizelka uszyta z przepikowanego baneru reklamowego, który promował sprzedaż nieruchomości na jednym z lubelskich osiedli. Projekt łączy tradycyjne techniki z nowoczesnym tworzywem z recyklingu.

MIĘDZYNARODOWY
KONKURS

CHWYTY DO WSPINACZKI

Karolina Gruba

Produkcja chwytów do wspinaczki powoduje zanieczyszczenia środowiska. Oznacza ona użycie plastiku, silikonu, żywicy epoksydowych i wielu wypełniaczy. Długi proces powstawania odbywa się w zamkniętych pomieszczeniach przez co jest również szkodliwy dla zdrowia. Do stworzenia ekologicznych chwytów wykorzystałam odpady piaskowca z pobliskiego zakładu kamieniarskiego. Materiał jest wytrzymały, łatwy w obróbce i sprawia, że użytkownik czuje się jak prawdziwy alpinista. Takie chwytory wciąż mogą mieć ergonomiczny kształt i być produkowane na większą skalę. Dlaczego więc imitujemy teksturę skały skoro możemy spożytkować prawdziwą?

MIĘDZYNARODOWY
KONKURS

BLUE DROP 2018

BASQUIAT

Paula Klaban

Basquiat 1

Wykonałam ten sweter wykorzystując koszulki t-shirt, które kupiłam w sklepie z odzieżą używaną. Pocięłam je tworząc włóczkę bawełnianą. Aplikacja jest wykonana w analogiczny sposób.

długość 135 cm
szerokość 80 cm
rękaw 75 cm

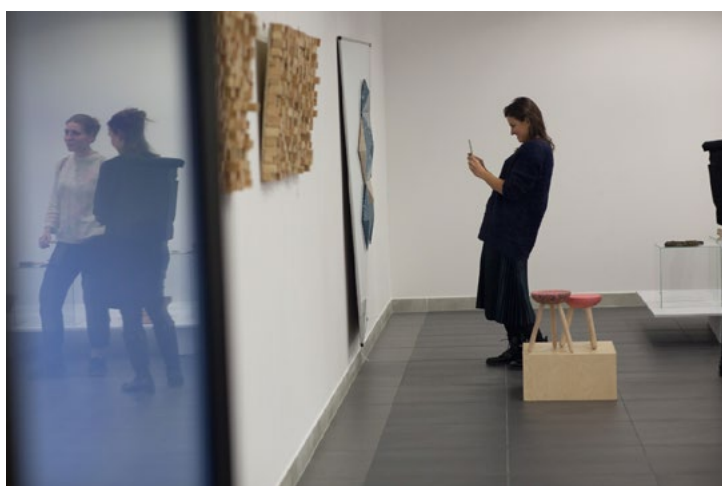
Basquiat 2

Wykonałam sweter wykorzystując inne swetry oraz materiały kupione w sklepie z odzieżą używaną.

długość 120 cm
szerokość 70 cm
rękaw 65 cm

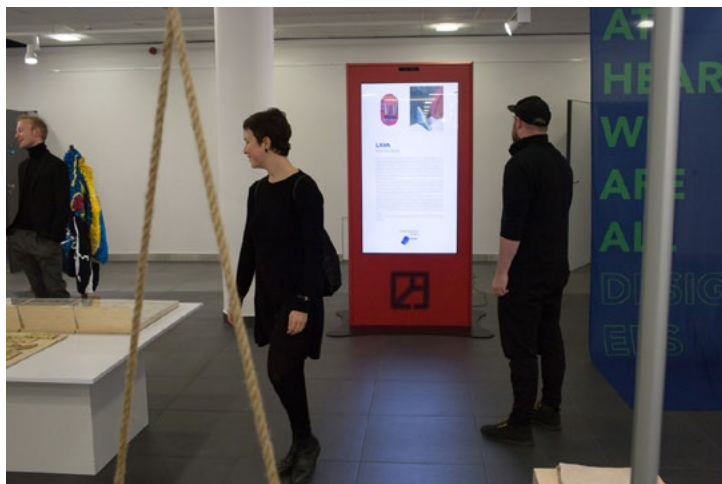
MIĘDZYNARODOWY
KONKURS

MIĘDZYNARODOWY
KONKURS

MIĘDZYNARODOWY
KONKURS

MIĘDZYNARODOWY
KONKURS

MIĘDZYNARODOWY
KONKURS

